

Siedziba Koła:
62-200 Gniezno, ul. Łubińskiego 11
Tel. /61/426 4630, fax/61/426 3523

Konkurs Polskiego Klubu Ekologicznego – Koła w Gnieźnie Regulamin X edycji konkursu fotograficznego *„Ekonomia ekologiczna w Parkach Krajobrazowych”* 2012 / 2013

1. Cele konkursu:

- Ekonomia ekologiczna jako dyscyplina naukowa lokująca się na pograniczu nauk ekonomicznych i przyrodniczych (ekologicznych).
- Uświadomienie uczestnikom, że zakresem badań ekonomii ekologicznej jest znalezienie sposobów wdrożenia zrównoważonego i trwałego rozwoju.
- Poznanie pozytywnego oraz normatywnego wymiaru ekonomii ekologicznej.
- Poznanie głównych obszarów badań ekonomii ekologicznej, do których należą np.: wycena środowiska głównie w oparciu o analizę wielokryterialną, instytucjonalne podejścia do zarządzania środowiskiem, zrównoważony rozwój na poziomie społeczności lokalnych, modelowanie (głównie w kategoriach termodynamicznych) relacji ekonomiczno-ekologicznych, etyka ekologiczna.
- Podkreślenie, że ekonomia ekologiczna, porusza takie zagadnienia jak kapitał przyrodniczy, czyli zasoby naturalne, sprawiedliwość międzygatunkową, trwałość i efekty zewnętrzne.
- Podkreślenie problematyki ekologicznej jako priorytetu w dzisiejszych czasach.
- Zwrócenie uwagi na problemy ekologiczne, np. znaczące i dynamiczne zmiany stanu środowiska na poziomie poszczególnych ekosystemów, krajów czy całej biosfery.
- Traktowanie zmian w biosferze jako problemów społecznych, czyli takich, w których rozwiązywanie znaczący wkład może mieć ekonomia.
- Podkreślenie, że ochronie środowiska najlepiej przysłuży się współpraca ekonomii i ekologii.

2. Konkurs odbywa się w dwóch kategoriach:

- **Kategoria I** – uczniowie gimnazjów (klasy I – III).
- **Kategoria II** – uczniowie szkół ponadgimnazjalnych oraz studenci wyższych uczelni.

3. Konkurs ma charakter otwarty, uczniowie / studenci dostarczają prace – zestaw trzech fotografii na zadany temat „Ekonomia ekologiczna w Parkach Krajobrazowych”. Jeden uczestnik może zgłosić maksymalnie 3 zestawy. Oceniany jest cały zestaw 3 zdjęć, a nie pojedyncze prace z zestawu.

Tematyka prac może zawierać wszystko, co wiąże się z tematem przewodnim konkursu. Tylko fotografie odpowiadające tematyce i wymogom formalnym będą oceniane.

4. Na konkurs fotograficzny uczniowie / studenci dostarczają dotychczas **niepublikowane, samodzielnie wykonane prace.** Jury zastrzega sobie możliwość sprawdzenia autorstwa prac.

5. **Format zdjęć – 10 x 15 centymetrów.** Przyjmowane są zdjęcia **z połyskiem lub matowe,** prace barwne lub czarno - białe.

W przypadku zdjęć cyfrowych, oprócz odbitek należy dostarczyć podpisaną płytę CD z plikami zdjęć. W sytuacjach wątpliwych organizator poprosić może też o negatywy. Zdjęcia tylko w formie cyfrowej lub tylko w formie papierowej nie wezmą udziału w konkursie.

6. Maksymalna **ilość zestawów** zgłoszonych **z każdej szkoły / uczelni wynosi 20.** Prosimy o przestrzeganie tego punktu regulaminu, ponieważ większa liczba dostarczonych zestawów powoduje dyskwalifikację placówki.

7. Prace każdego uczestnika (zestaw) należy nadsyłać niepodklejone, w oddzielnej, podpisanej (imię i nazwisko, szkoła / uczelnia, adres) mniejszej kopercie. Na odwrocie każdego zdjęcia należy podać czytelnie imię i nazwisko autora oraz tytuł pracy.

Wszystkie prace ze szkoły umieszczamy w kopercie zbiorczej, na której nanosimy: dane szkoły, dane opiekuna etapu szkolnego (z osobistym kontaktem telefonicznym).

Każda szkoła dołącza również obowiązkowo imienną listę uczestników oraz zgody na udział uczniów w konkursie.

Prosimy o zbiorczą płytę CD z pracami uczniów.

8. Warunkiem oceny nadesłanych prac jest **przesłanie wraz z nimi formularza zgłoszeniowego.**

9. **Autorzy wyrażają zgodę na administrowanie i przetwarzanie ich danych osobowych** przez organizatorów, wyłącznie do celów związanych z organizacją i promocją konkursu oraz wystawy. Nadesłanie prac na konkurs jest równoznaczne z uznaniem warunków niniejszego regulaminu. Organizator uzyskuje prawo do umieszczenia nadesłanych prac (z danymi autorów) na stronach internetowych organizatora, lokalnych mediach oraz materiałach promocyjnych. Nadesłanie prac na konkurs jest równoznaczne z oświadczeniem posiadania praw autorskich do zdjęć, akceptacją niniejszego regulaminu oraz zgodą na publikację materiałów z przebiegu konkursu (w tym wizerunku fotografowanych osób).

10. Czas trwania konkursu:

Konkurs trwać będzie do dnia 12 listopada 2012 r. Rozstrzygnięcie Konkursu (obrady jury) nastąpi do dnia 25 listopada 2012 r.

Podsumowanie konkursu nastąpi w dniu 29 listopada 2012 r. podczas XIII Gnieźnieńskiego Młodzieżowego Forum Ekologicznego. Organizator zapewnia nagrody główne oraz dyplomy dla laureatów.

11. **Przewiduje się urządzenie wystawy pokonkursowej.** Przesłane prace nie będą zwracane. Organizator zastrzega sobie prawo do przerwania lub odwołania konkursu.

12. Polski Klub Ekologiczny – Koło w Gnieźnie powoła specjalne jury, w skład którego wejdą artysta fotografik oraz plastyk. Przy ocenianiu zestawów prac zachowana jest anonimowość ich twórców, **prace będą kodowane.**

13. **Prace konkursowe dostarczamy w nieprzekraczalnym terminie do dnia 12 listopada 2012 r.** do Sekretariatu MOK – u w Gnieźnie (Miejski Ośrodek Kultury; 62 – 200 Gniezno, ul. Łubieńskiego 11) za potwierdzeniem odbioru.

Projekt dofinansowany przez WFOŚ i GW w Poznaniu

KARTA ZGŁOSZENIA „Ekonomia ekologiczna w Parkach Krajobrazowych”.

Imię	
Nazwisko	
Adres	
Telefon	
e – mail	
Tytuł pracy nr 1	
Tytuł pracy nr 2	
Tytuł pracy nr 3	

Potwierdzam, że jestem autorem / autorką załączonych prac.

Wyrażam zgodę na:

- Wystawienie i publikację prac również dla celów reklamowych konkursu **„Ekonomia ekologiczna w Parkach Krajobrazowych”**.
- Przetwarzanie moich danych osobowych zgodnie z ustawą „O Ochronie Danych Osobowych” (Dz. U. Nr 133 poz. 833)

Poniższy podpis jest równoznaczny z akceptacją zasad uczestnictwa w konkursie.

_____
Podpis autora zdjęć

Projekt dofinansowany przez WFOŚ i GW w Poznaniu

**Zgoda przedstawiciela ustawowego dziecka,
które nie ukończyło 18 roku życia, na udział w konkursie**

.....
(miejsowość, data)

Ja niżej podpisany/a, jako przedstawiciel ustawowy.....
(imię i nazwisko uczestnika konkursu)

niniejszym wyrażam zgodę na udział dziecka w konkursie PKE – Koła w Gnieźnie
„Ekonomia ekologiczna w Parkach Krajobrazowych”
(konkurs fotograficzny na zasadach określonych w regulaminie konkursu).

Oświadczam także, że zgłoszona do niniejszego konkursu praca jest wynikiem własnej twórczości

.....
(imię i nazwisko uczestnika konkursu)

.....
(klasa i nazwa szkoły)

i nie narusza praw autorskich jak również jakichkolwiek innych praw osób trzecich, oraz że nie została zgłoszona do innych konkursów o podobnej tematyce, które będą ogłoszone w przyszłości przez organizatorów lub inne podmioty.

Wyrażam niniejszym zgodę na umieszczenie danych osobowych:

.....
(imię i nazwisko uczestnika konkursu)

w bazie danych organizatora konkursu, i przetwarzanie ich, zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) w celu przeprowadzenia konkursu oraz dalszego wykorzystania prac.

Wyrażam zgodę na przetwarzanie danych osobowych oraz publikację prac konkursowych.

.....
(podpis przedstawiciela ustawowego)

Projekt dofinansowany przez WFOŚ i GW w Poznaniu

EKONOMIA EKOLOGICZNA

Ekonomia ekologiczna ukształtowała się w latach osiemdziesiątych ubiegłego wieku. Ekonomia ekologiczna stanowi politycznie zorientowaną dyscyplinę badań, której przedmiotem zainteresowania są zależności i koewolucja systemów gospodarczych i przyrodniczych. Jako dyscyplina naukowa lokuje się ona na pograniczu nauk ekonomicznych i przyrodniczych (ekologicznych).

Podstawowym celem ekonomii ekologicznej jest określenie dopuszczalnej skali gospodarowania i badanie jak wpływa ona na wybory ludzi i funkcjonowanie systemów gospodarczych. Pozytywnym celem jaki sobie stawia ekonomia ekologiczna jest znalezienie sposobów wdrożenia zrównoważonego i trwałego rozwoju.

Ekonomia ekologiczna ma zarówno wymiar pozytywny, jak i normatywny. Jest pozytywna w takim zakresie, w jakim próbuje zrozumieć fizyczne, biologiczne i społeczne relacje (strukturalne i funkcjonalne) między gospodarką a środowiskiem. Jest normatywna, ponieważ ma na celu wskazanie odpowiedniego miejsca, roli gospodarki ludzkiej w środowisku. Wiodącą normą określającą to miejsce jest współzależna trwałość społeczności ludzkich i środowiska.

Główne obszary badań ekonomii ekologicznej to: wycena środowiska głównie w oparciu o analizę wielokryterialną, instytucjonalne podejścia do zarządzania środowiskiem, zrównoważony rozwój na poziomie społeczności lokalnych, modelowanie (głównie w kategoriach termodynamicznych) relacji ekonomiczno-ekologicznych, etyka ekologiczna.

W świecie współczesnym dominują wartości ekonomiczne, wpływając silnie na charakter potrzeb indywidualnych, poziom i formy konsumpcji, panujące normy kulturowe i zwyczaje.

Ekonomiści (jako teoretycy i praktycy) przez długie lata nie dostrzegali, nie doceniali lub ignorowali związki pomiędzy gospodarką, środowiskiem i społeczeństwem, pomimo że gospodarowanie odbywa się w środowisku i najczęściej wykorzystuje jego zasoby i walory. Doprowadziło to do sytuacji, w której nie tylko zagrożone są wartości przyrodnicze i społeczne, ale także pojawiają się naturalne ograniczenia rozwoju gospodarczego. Gospodarka, zmieniając warunki środowiskowe w jakich funkcjonuje oraz nadmiernie eksploatując zasoby przyrody, podkopuje swoje własne korzenie.

Ekonomia ekologiczna w pewnym sensie powstała z krytyki ekonomii środowiska i zasobów naturalnych oraz z krytyki ekonomii klasycznej. Ekonomia ekologiczna nie zahacza swoimi teoriami jedynie o czystą ekonomię, ale także o wiele różnych dziedzin naukowych. Należą do nich gospodarka przestrzenna, urbanistyka, ekologia, demografia. Ta dziedzina ekonomii, czyli ekonomia ekologiczna, porusza takie zagadnienia jak kapitał przyrodniczy, czyli zasoby naturalne, sprawiedliwość międzygatunkową, trwałość i efekty zewnętrzne, czyli przeniesienie kosztów na podmioty trzecie.

Przedmiotem polityki ekologicznej jest środowisko przyrodnicze oraz jego odpowiednia jakość z punktu widzenia potrzeb biologicznych, psychospołecznych i gospodarczych. Zawsze słychać głosy, że współczesna, dominująca, ortodoksyjna, głównie neoklasyczna ekonomia jest jedną z przyczyn licznych problemów, które trapią świat. Obarcza się ją winą za nierówność w dobrobycie, degradację środowiska, rozpad więzi społecznych, stawianie zysku ponad wszystko itp.

W ostatnich latach istotne zainteresowanie budzą nurty związane z problematyką ekologiczną. Zainteresowanie to wynika z wagi problemów ekologicznych. W ostatnich dziesięcioleciach obserwuje się znaczące i dynamiczne zmiany stanu środowiska na poziomie poszczególnych ekosystemów, krajów czy całej biosfery.

Zmiany te stają się problemami społecznymi czyli takimi, w których rozwiązywanie znaczący wkład może mieć ekonomia. Traktowanie zmian w biosferze jako problemów społecznych związane jest z faktem, iż człowiek jako istota biologiczna, społeczna i gospodarująca w różnorodny sposób jest z nią powiązana.

Przyroda zaspokaja szerokie spektrum ludzkich potrzeb, a jej przekształcenia powodują ilościowe i jakościowe zmiany w możliwościach realizowania tych potrzeb.

Greckie źródło słowa "ekonomia" sugeruje "naukę o prowadzeniu domu". Zresztą tak właśnie definiował to Arystoteles.

Dwadzieścia kilka wieków później, niemiecki biolog Ernst Haeckel określił "ekologię" jako "naukę o gospodarowaniu przez przyrodę w jej własnym domu". Podobieństwo nazw pobudza wyobraźnię wielu badaczy, którzy chętnie widzieliby syntezę obydwu nauk w jednej dyscyplinie uwzględniającej działania człowieka, jak również funkcjonowanie przyrody.

Tym niemniej pokrewieństwo ekonomii z ekologią bywa uporczywie podnoszone od kilkadziesiąt lat. Na uwagę zasługują zwłaszcza postulaty "ekologizacji" ekonomii. Polegają one na zastępowaniu tradycyjnych twierdzeń ekonomii twierdzeniami opartymi na postulatach ochrony środowiska.

Sz szczególnie po 2008 r., w związku z globalnym kryzysem gospodarczym, powtarzane są opinie o bankructwie tradycyjnej ekonomii, która odpowiada za nędzę, wyzysk i niszczenie planety.

Ochronie środowiska najlepiej przysłuży się współpraca ekonomii i ekologii uprawianych na bardzo wysokim poziomie. Dowodów na to, że gospodarka pozostaje w konflikcie z ekosystemami, dostarczają codzienne doniesienia o upadającym rybołówstwie, kurczących się obszarach lasów, erozji gruntów, pogarszającej się jakości pastwisk, postępującym pustynnieniu, rosnącym nasyceniu atmosfery dwutlenkiem węgla (CO₂), obniżającym się poziomem wód gruntowych, wzroście temperatury, niszczących burzach, topniejących lodowcach, rosnącym poziomem wód morskich, umierających rafach koralowych i ginących gatunkach.

Z tymi zjawiskami, świadczącymi o coraz bardziej zakłóconych zależnościach między gospodarką a ekosystemami, wiążą się coraz większe koszty ekonomiczne.

Gospodarka nie niszcząca środowiska naturalnego – ekogospodarka – wymaga, aby zasady ekologiczne stanowiły ramy, w których powinna mieścić się polityka gospodarcza i by ekonomiści i ekologowie wspólnie podjęli prace nad kształtowaniem nowej gospodarki.

Ekologowie rozumieją, że wszelka działalność gospodarcza zależy od ekosystemów, tj. od zbiorowiska poszczególnych gatunków żyjących razem, oddziałujących na siebie nawzajem i na ich otoczenie fizyczne. Te miliony gatunków egzystują we wzajemnej równowadze, powiązane łańcuchami pokarmowymi, cyklami obiegu substancji odżywczych, obiegiem hydrologicznym i warunkami klimatycznymi.

Ekonomiści wiedzą, jak przełożyć cele na politykę gospodarczą.

Ekonomiści i ekologowie, pracując razem, mogą zaprojektować i zbudować taką gospodarkę, która sprosta wymogom zrównoważonego rozwoju.

Ekonomiczne instrumenty ochrony środowiska są to środki oddziaływania na finanse przedsiębiorstw lub innych podmiotów gospodarczych, które czynią ochronę środowiska opłacalną. Mogą one być środkiem ekonomicznego przymusu lub premiowania działań ochronnych oraz oddziaływać na wynik finansowy przedsiębiorstwa w sposób pośredni (kształtując relacje kosztów i korzyści w rachunku efektywności produkcji) lub bezpośredni (np. zmniejszenie zysków w wyniku płacenia kar). Oprócz funkcji bodźcowej instrumenty ekonomiczne pełnią również funkcję gromadzenia funduszy na ochronę środowiska.